

Motion till riksdagen 2021/22:42

av **Anne Oskarsson (SD)**

Hjärnskador vid ECT-behandling

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Socialstyrelsen bör omvärdera ECT-behandling på grund av hjärnskador och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

ECT (elektrokonvulsiv terapi) eller elchocker trodde många tillhörde det förflutna men så är inte fallet. Totalt behandlades 4 000 patienter med ECT under 2017. Bland äldre personer blir 60 procent hjälpta och når symtomfrihet. För patienter under 40 år är motsvarande siffra enligt Socialstyrelsen endast 20 procent. I åldersgruppen 18–24 år behandlades 209 patienter med ECT trots att endast 20 procent av de unga blir hjälpta.

ECT innebär en elektrisk ström på 0,9 A vid 450 V. Strömmen framkallar ett epileptiskt anfall. För att inte skadas får patienten en bettskena, blir sövd samt får muskelavslappnande medel.

Biverkningar: de vanligaste är huvudvärk och illamående. Kognitiva biverkningar i form av minnesstörningar är också vanliga men brukar försvinna en tid efter att behandlingsserien är avslutad. Minnesstörningarna försvinner alltså inte för alla.

”Det är endast delvis förstått varför ECT fungerar. Men det man tror är att depression uppstår av en obalans mellan signalsubstanser och receptorer i hjärnan. ECT kan fungera genom att återställa den balansen”, enligt Socialstyrelsen.

Rekommendationen är ändå att 40 procent av patienter som lider av svår depression inom sluten psykiatrisk vård skall få ECT-behandling.

En metod används således inom psykiatrin som man inte vet varför den fungerar. Man låter 209 personer under 40 år få behandlingen trots att man vet att bara 20 procent blir bättre. Man vet att vissa minnesförluster inte försvinner. Hur går det för dem?

Socialstyrelsen bör se över dessa rutiner och låta metoder som denna försvinna och istället ta ett helhetsgrepp om patienten och titta på andra variabler.

Psykiatrin kan inte bara vara till för att dämpa symtom med mediciner och elchocker.

Källa: Socialstyrelsens riktlinjer.

Anne Oskarsson (SD)